

Správa k zbierke Modlitebného týždňa 2019

Už takmer 100 rokov vyberáme v rámci modlitebného týždňa prostriedky na podporu misijného diela. Rád by som preto poďakoval všetkým, ktorí svojimi modlitbami a darmi celé roky a desaťročia verne podporovali toto dielo. V minulom roku sa v Intereurópskej divízii podarilo vybrať takmer 900 000 eur a poslať ich na misijné projekty Generálnej konferencie.

Pri použití týchto prostriedkov sa zameriavame na krajiny Blízkeho východu a severnej Afriky, ktoré predstavujú veľkú misionársku výzvu. Pre nedostatok náboženskej slobody musia misionári svoj štýl práce prispôsobiť na prácu s malými skupinami alebo menšími spoločenstvami. Nanešťastie nie je možné zverejňovať správy o tejto práci, aby sme nepriviedli do nebezpečenstva ľudí, ktorých sa to týka. Okrem toho tieto prostriedky pokryjú náklady niektorých z 2500 priekopníkov misie po celom svete. Od roku 1990 bolo založených 11 000 nových zborov. Aj v EUD podporujeme a motivujeme k projektom, ktoré sa týkajú zakladania nových zborov na našom území. Na tento účel dostávame ročne od Generálnej konferencie príspevok vo výške 250 000 eur.

Aby sme mohli v práci pokračovať, potrebujeme aj vašu finančnú podporu. Keď apoštol Pavol vyzýval zbor v Korinte, aby vykonal zbierku pre chudobných veriacich v Jeruzaleme (2 Kor 8), povedal im o skúsenosti, ktorú zažil predtým v zboroch v Macedónii. Štedrosť tamjších veriacich a ich radosť podieľať sa na zbierke Pavla prekvapili. Kľúč k tejto radosi videl apoštol v odovzdaní. Píše, že „najskôr sami seba dali Pánovi a potom aj nám, podľa Božej vôle“. Odovzdať sa znamená mať silný vzťah, veriť niečomu. V dôvere k Bohu videl Pavol základ k ochote dávať. Modlitebný týždeň je veľkou príležitosťou k obnove nášho odovzdania sa a k prehĺbeniu nášho vzťahu k Bohu.

Ellen G. Whiteová poukazuje na ďalší dôležitý prvok, ktorý by mal povzbudiť zbory k štedrosti v misijných projektoch v cudzích krajinách tým, že ukážeme na spojitosť medzi misijným dielom doma a v zahraničí. Píše: „Prejaviť štedrého a nesebeckého ducha pre úspech zahraničnej misie je istá cesta k pokroku domáceho misijného diela. Úspech domácej misie záleží okrem Božieho priznania z veľkej časti aj na spätnom pôsobení vplyvu misijného diela vo vzdialených krajinách.“ (Služobník evanjelia 465, 1915)

Na prvý pohľad sa tieto slová môžu zdať nelogické, pretože by sa mohlo argumentovať tým, že prostriedky „prečerpané“ do inej oblasti budú chýbať v domácej misii. Ale ako to už často býva, tento spôsob uvažovania nezodpovedá Božej logike.

Ellen G. Whiteová pokračuje: „Tým, že sa snažíme naplniť potreby druhých, sa naše srdce dostáva do vzťahu so Zdrojom všetkej moci. Pán pozorne vníma každé misijné nadšenie, ktoré jeho ľud prejaví v prospech zahraničnej misie. Jeho zámerom je, aby v každom domove, v každom zbore a na všetkých miestach, kde sa dielo sústreďuje, prejavoval duch štedrosti tým, že pošleme pomoc na zahraničné misijné pole, kde pracovníci zápolia s veľkými ťažkosťami, aby priniesli svetlo tým, ktorí sú v temnote. Prinesené dary na započatie diela na jednom mieste napokon posilnia dielo aj v ostatných miestach.“ (Služobník evanjelia 465.466, 1915)

Vidíme tu jeden zo základných Božích princípov: Tam, kde pomáhame iným, sa k nám spätne vracia požehnanie. Nasledujeme tým Ježišov príklad. Nezameriaval sa na vlastný blahobyť, ale na blaho ľudstva. Nasledovaním jeho príkladu „sa dostávame do vzťahu so Zdrojom všetkej moci“. Vďaka tomuto spojeniu a nesebeckej aktivite môže Boh zvláštnym spôsobom požehnať naše misijné dielo. Toto spojenie prežívané s Bohom formuje základ celého misijného diela ako doma, tak aj vo vzdialených krajinách.

Pán nech vám žehná.

Norbert Zens

hospodár Intereurópskej divízie Cirkvi adventistov siedmeho dňa
Bern, Švajčiarsko